

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **M. M.**
bytem T. 1202/30 B.
zastoupen Mgr. Pavlínou Zámečnickovou, advokátkou
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.4.2017, č.j. MV-30241-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26.4.2017, č.j. MV-30241-4/SO-2017, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 22.12.2016, č.j. OAM-16407-8/TP-2016, jímž bylo podle § 169 odst. 8 písm. c)

zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky, podané podle § 68 zákona o pobytu cizinců, z toho důvodu, že žalobce nebyl k podání žádosti oprávněn.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že pro zastavení řízení nebyly splněny zákonné podmínky a nebyl dostatečně zjištěn skutečný stav. Napadené rozhodnutí je nepřesvědčivé. Žalovaná také nedbala, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
3. Závěr správních orgánů, že žalobce podal žádost o povolení k trvalému pobytu, když na území nepobýval oprávněně, neodpovídá skutečnému stavu věci; žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu v režimu § 47 odst. 4 v návaznosti na § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Jedním z účinků pravomocného rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je zánik zákonné fikce dlouhodobého pobytu podle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců; pokud ale cizinec proti rozhodnutí ve věci žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podá správní žalobu, které soud přizná odkladný účinek, fikce dlouhodobého pobytu trvá a na cizince je tak třeba hledět jako pobývajícího na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců. Usnesením zdejšího soudu ze dne 9.11.2016, č.j. 62 A 164/2016-46, byl přiznán odkladný účinek žalobě, kterou žalobce podal proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání ve věci žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu; o této žalobě nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, proto žalobce dne 12.10.2016, kdy podal žádost o povolení k trvalému pobytu, pobýval v důsledku přiznaného odkladného účinku žalobě na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu a byl tak k podání žádosti o povolení k trvalému pobytu oprávněn.
4. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalované

5. Žalovaná nesouhlasí se žalobou a věcně setrvává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
6. Taktéž žalovaná setrvala na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaná navrhla, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“, ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1

s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

9. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném v době rozhodování správních orgánů, se povolení k trvalému pobytu na žádost vydá cizinci po 5 letech nepřetržitého pobytu na území.
10. Podle § 69 odst. 5 zákona o pobytu cizinců žádost o povolení k trvalému pobytu podle § 68 odst. 1 podává cizinec Ministerstvu vnitra, pokud na území pobývá na dlouhodobé vízum, povolení k dlouhodobému pobytu, na základě dokladu vydaného k pobytu na území podle zvláštního právního předpisu, nebo během lhůty k vycestování stanovené z důvodu ukončení přechodného pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie uvedené v § 87f odst. 5, jde-li o cizince, který na území pobývá nepřetržitě 5 let; žádost podle § 68 odst. 5 tohoto zákona je oprávněn podat též na zastupitelském úřadu.
11. Podle § 169 odst. 8 písm. c) zákona o pobytu cizinců se usnesením zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal na území žádost o povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu, ač k podání žádosti na území není oprávněn.
12. Dne 12.10.2016 byla prostřednictvím veřejné datové sítě podána žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu; v tiskopise žádosti je jako účel pobytu na území uvedeno „po 5 letech pobytu“; z uvedené informace prvostupňový orgán dovodil, že žalobce usiluje o získání povolení k trvalému pobytu podle dle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Podle cizineckého informačního systému žalobce pobýval na území České republiky od 28.2.2004 na základě dlouhodobého víza za účelem podnikání a následně na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání uděleného s platností od 26.2.2006, povolení bylo žalobci na jeho žádost prodlouženo do 26.2.2008. Následně pobýval žalobce na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „výkonný manažer – účast v právnické osobě“ uděleného s platností od 17.12.2007 do 16.12.2009. Poté žalobce pobýval na území na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání vydaného s platností od 19.11.2009 do 31.3.2011 a dále na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „podnikání – účast v právnické osobě“ uděleného s platností od 18.11.2010 do 17.11.2012.
13. Podle zjištění prvostupňového orgánu žalobce dne 26.10.2012 podal žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná; prvostupňový orgán usnesením ze dne 21.3.2013, č.j. OAM-68079-8/DP-2012, řízení o žádosti podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zastavil. Proti tomuto usnesení brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 19.9.2016, č.j. MV-86517-4/SO-2014, zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, které zdejší soud usnesením ze dne 9.11.2016, č.j. 62 A 164/2016-46, přiznal žalobě odkladný účinek. Z úřední činnosti je zdejšímu soudu známo, že rozsudkem ze dne 31.5.2018, č.j. 62 A 164/2016-71, žalobu žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 19.9.2016, č.j. MV-86517-4/SO-2014, zamítl.
14. Podle správních orgánů byla v daném případě žádost o povolení k trvalému pobytu podána v rozporu s § 68 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce v době podání žádosti na území nepobýval na základě povolení k dlouhodobému pobytu, které by bylo platné nebo se alespoň považovalo za platné ve smyslu § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. V případě

přiznání odkladného účinku žalobě se žalobce ocitá v režimu obdobném jako dle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců a na území České republiky tak oprávněně pobývá i nadále; takový režim však nelze ztotožňovat s postavením dle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců absolutně. Přiznání odkladného účinku nemá vliv na to, že řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu již neprobíhá a bylo pravomocně skončeno. Žalobci je umožněn pobyt na území v zásadě ve shodném režimu do doby pravomocného soudního rozhodnutí, aniž by byl nucen území opustit. Důsledkem přiznání odkladného účinku však není přiznání možnosti podávání dalších žádostí o vydání povolení k trvalému pobytu dle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

15. V posuzovaném případě je spornou otázkou důsledků odkladného účinku přiznaného usnesením zdejšího soudu ze dne 9.11.2016, č.j. 62 A 164/2016-46, konkrétně to, zda v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě trval pobytový status žalobce nutný k podání žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky či nikoli.
16. Uvedenou otázkou se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Jak vyplývá kupříkladu z jeho rozsudku ze dne 3.5.2017, č.j. 7 Azs 46/2017-28, *„Smyslem odkladného účinku žaloby je ochrana stěžovatelky před výkonem či jinými právními následky napadeného rozhodnutí, v jejichž důsledku by stěžovatelce mohla vzniknout nepoměrně větší újma než jiným osobám. Konkrétně jde o ochranu před tím, aby její pobyt na území České republiky byl nezákonný a aby tak nebyla nucena opustit území České republiky, protože žaloba stěžovatelky může být důvodná. Proto po přiznání odkladného účinku žalobě byl stěžovatelce pobyt prodlužován prostřednictvím pobytových štítků vydávaných na základě § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Následkem přiznání odkladného účinku však není prodloužení pobytového statusu stěžovatelky, neboť rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2014 zůstává i nadále v právní moci a je třeba na něj hledět do doby pravomocného rozhodnutí soudu jako na zákonné a věcně správné. Není tedy možné, aby stěžovatelka byla stále ve fázi před vydáním (odvolacího) rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2014 a disponovala tak pobytovým oprávněním nutným k podání žádosti o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 68 zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud proto ve shodě s krajským soudem dospěl k závěru, že ke dni podání žádosti o trvalý pobyt stěžovatelka nepobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu, neboť její žádost o jeho prodloužení byla pravomocně zamítnuta. Ministerstvo proto nepochybil, když správní řízení o její žádosti ze dne 15. 10. 2014 o povolení k trvalému pobytu zastavilo podle § 169 odst. 8 písm. c) zákona o pobytu cizinců.“*
17. Také podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21.3.2018, č.j. 1 Azs 54/2018-27, *„Nazíráním na rozhodnutí o neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu jako by nebylo vydáno (skrže optiku odkladného účinku), by se tedy stěžovatel mohl ocitnout toliko ve stavu fikce přechodného pobytu dle § 47 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Smyslem této fikce je zjevně ochrana cizince po dobu, kdy se rozhoduje o jeho žádosti, tedy toliko, aby mohl do rozhodnutí o své žádosti setrvat na území. Na základě této fikce však nelze rozhodovat v dalších řízeních, čehož se stěžovatel de facto domáhal.“*
18. S ohledem na uvedené závěry podle zdejšího soudu správní orgány nepochybily, pokud dovodily, že žalobce v daném případě nebyl oprávněn podat žádost o vydání povolení k trvalému pobytu na území. Pokud žalobce namítá, že napadené rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, tak taková námitka s ohledem na výše uvedené skutečnosti neobstojí, nadto žalobce tuto námitku žádným způsobem nekonkretizuje a není zjevné, jaké skutečnosti podle žalobce správní orgány nezohlednily. Stejně tak zdejší soud nesouhlasí s tvrzením, že napadené rozhodnutí není přesvědčivé a že se žalovaná

nezabývala žádostí žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu svědomitě a zodpovědně; nic takového z napadeného rozhodnutí neplyne. Pokud žalobce tvrdí, že žalovaná nedbala, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, tak žalobce toto tvrzení ničím nedokládá a nenaplňuje konkrétními argumenty.

19. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

20. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byla žalovaná. Zdejší soud však nezjistil, že by žalované vznikly náklady nad rámec její běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. září 2019

David Raus v.r.
předseda senátu

